पत्रं नैव यदा करीरविटपे दोषो वसन्तस्य किं
नोलूको ऽप्यवलोकते यदि दिवा सूर्यस्य किं दूषणम् ।
धारा नैव पतन्ति चातकमुखे मेघस्य किं दूषणं
यत्पूर्वं विधिना ललाटलिखितं तन्मार्ज्जितुं कः क्षमः ॥ २२४ ॥

5 पत्नीयत्यपि मातरं मदवशात्पत्नीं च मात्रीयति
श्वश्रीयत्यपि मन्दिरं श्वशिलं कूपं च गेहीयति ।
स्वल्पं वार्युदधीयतीश्वरमपां मोहात्स्थलीयत्यपि
मित्रीयत्यपि पार्थिवं किमपरं कुर्यान्न यन्मद्यपः ॥ २२५ ॥

पयोमुचः परीतापं हरन्त्येव शरीरिणाम् ।
10 नन्वात्मलाभो महतां परदुःखोपशान्तये ॥ २२६ ॥

परलोकहितं तात प्रातरुत्थाय चिन्तय ।
इह ते कर्मणामेव विपाकश्चिन्तयिष्यति ॥ २२७ ॥

परीक्ष्य सत्कुलं विद्यां शीलं शौर्यं सुरूपताम् ।
विधिर्ददाति निपुणः कन्यामिव दरिद्रताम् ॥ २२८ ॥

15 परीवादस्तथ्यो भवति वितथो वापि महतां
तथाप्युच्चैर्धाम्नां हरति महिमानं जनरवः ।
तुलोत्तीर्णस्यापि प्रकटनिहताशेषतमसो
रवेस्तादृक्तेजो नहि भवति कन्यां गतवतः ॥ २२९ ॥

पश्यन्हतो मन्मथबाणपातैः शक्तो विधातुं न निमील्य चक्षुः ।
20 ऊह्य विधात्रा हि कृतो कथं तावित्यास तस्यां सुमतेर्वितर्कः ॥ २३० ॥

पादौ धूपय मे पत्नी स्वयं भर्त्रा नियोजिता ।
न तया (नतया) धूपितौ पादौ भर्तुराज्ञा न खण्डिता ॥ २३१ ॥

पापान्निवारयति योजयते हिताय गुह्यानि गूहति गुणान्प्रकटीकरोति ।
आपद्गतं च न जहाति ददाति काले सन्मित्रलक्षणमिदं प्रवदन्ति सन्तः ॥ २३२ ॥

25 पुनर्नरो म्रियते जायते च पुनर्नरो हीयते वर्धते च ।
पुनर्नरो याचति याच्यते च पुनर्नरो शोचति शोच्यते च ॥ २३३ ॥

पुरस्तन्व्या गोत्रस्खलनचकितो ऽहं नतमुखः
प्रवृत्तो वैलक्ष्यात्किमपि लिखितुं दैवहतकः ।
स्फुटो रेखान्यासः कथमपि स तादृक्परिणतो
30 गता येन व्यक्तिं पुनरवयवैः सैव तरुणी ॥ २३४ ॥

पूजनीया महाभागाः पुण्याश्च गृहदीप्तयः ।
स्त्रियः श्रियो गृहस्योक्तास्तस्माद्रक्ष्या विशेषतः ॥ २३५ ॥